

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL CIOCANA

mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, nr. 24/1,
Republica Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754
e-mail: jci@justice.md

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
CIOCANA COURT OFFICE

Chisinau city, M. Sadoveanu street, nr. 24/1,
Republic of Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754
e-mail: jci@justice.md

*Sediul specializat în examinarea cauzelor cu privire la activitatea
judecătorului de instrucție și în materie contravențională*

*The Court Office specialized in the examination of the cases concerning
the activity of the investigative judge and in contraventional matters*

Curtea Constituțională a RM
Mun. Chișinău
Str. Alexandru Lăpușneanu 28

Prin prezenta, remitem în adresa Dv-ștră sesizare privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 63 alin. 2, pct. 3) din Codul Procedură Penală în cadrul cauzei penale nr. 10-157/2023.

Anexă: - Sesizare privind excepția de neconstituționalitate;
- Încheierea din 25.07.2023;

Total 17 file;

Judecător

Constantin Damaschin

Grefier: Anastasia Udălov

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

S E S I Z A R E PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu
articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.
g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire AXENTIEV **2. Prenume** ALEXEI

3. Funcția AVOCAT

**6. Numele și prenumele
reprezentantului***

7. Ocupația reprezentantului
.....

8. Adresa reprezentantului
.....

9. Tel. **10. Fax**
.....

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II - Informații pertinente despre cazul dedus judecării judecătorului de instrucție

1. – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect controlul constituționalității: omisiunii legislative de la art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, care prevede că „Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuít: 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.”, normă care, în opinia autorului sesizării contravine prevederilor art. 1 alin (3) {care garantează preeminența dreptului}, art. 7 (care garantează supremația constituției}, art, 23 {care garantează calitatea legilor} și art 26 (care garantează dreptul la apărare) din Constituție.

Or, din conținutul sintagmei „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP nu poate fi determinat clar când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuít, și anume doar la prevederile doar alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP (deci din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuít sau din momentul aducerii la cunoștință a acestei ordonanțe), claritate care ar fi obligatorie de caz, în vederea asigurării condițiilor de excludere a interpretărilor abuzive ale normelor indicate supra și asigurarea bănuítului să-și poată formula toate apărările sale în cadrul procedurilor cărora este expus și acuzațiilor ce îi sunt incriminate.

Curtea Constituțională a reiterat că, pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și fără pasaje obscure. În special în materie penală, legislatorul trebuie să fie precis, clar și coerent.

De asemenea, Curtea Europeană a stabilit că art. 7 din Convenție trebuie să fie interpretat și aplicat astfel încât să asigure o protecție efectivă împotriva urmăririi penale, condamnării și sancționării arbitrare a persoanei.

12.1. Problema de constituționalitate pe care o ridicăm nu a constituit obiect de examinare anterior la Curtea Constituțională, și astfel echivalează cu faptul inexistenței unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13. În procedura judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Constantin Damaschin, se află în examinare cauza nr. 10-157/23 inițiată în

baza plîngerii formulate în ordinea art. 313 CPP de către avocatul în interesele învinuitei Ecaterina Axentiev în cadrul cauzei penale nr. 2022970377.

În fapt, la 29.08.2022, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr.2022970377, de către organul de urmărire penală al CNA, în temeiul art.324 alin.(2) lit.b) și art.325 alin.(1) Cod penal.

Potrivit ordonanței de pornire a urmărirea penală s-ar fi indicat că ”... șeful-interimar al Postului vamal Chișinău 1 (PVI Industrială), Axentiev Ecaterina, de la începutul anului 2022, pînă în prezent, folosindu-se de situația de serviciu și de atribuțiile funcționale, împreună cu alte persoane publice din cadrul Serviciului Vamal, a pretins, a acceptat și a primit, de la cet.Mereuța Parascovia, care este beneficiarul de facto și administrează prin intermediul cet.Miron Veaceslav și Cîrlan Igor, companiile SRL ”Transvermirs” și SRL ”Tomigan”, care la rîndul său a promis, a oferit și a dat mijloace bănești în sumă de 10-20%, din diferența taxelor vamale de neachitate, pentru facilitarea importului de mărfuri pe teritoriul Republicii Moldova din Turcia și China, diminuînd suma valorii în vamă a mărfurilor importate cu aproximativ 50% pentru agenții economici SRL ”Convizir-Grup”, (IDNO: 1009605000184), SRL ”Orient Accent ” (IDNO: 1009605000818), SRL ”Transvermirs”, (IDNO: 1005600001823), SRL ”Tomigan” (IDNO: 100360000423), SRL ” Ozlen-Grup” (IDNO: 1006603002257), SRL ”Nidus Prim” (IDNO: 1014600009454), SRL ”Iuni-Direct R.M.”, (IDNO: 1011600024298), în coraport cu alți agenți economici care importă același gen de marfă, nefiind achitate taxele vamale în mărimile corespunzătoare. ”

Potrivit raportului de analiză operațională nr.20220322 din 19.09.2022, valoare în vamă a mărfurilor devamate în cadrul Postului Vamal Chișinău 1 (PVI Industrială) în anul 2022, este mai mică de cât în perioada similară a anului 2021 la importul efectuat de către agenții economici SRL ”Transvemirs”, SRL ”Tomigan”, și SRL ”Convizir-Grup”, comparativ cu alți importatori precum: SRL ”Iuni-Direct”, SRL ”Bis Stil”, SRL ”Edemet”, SRL ”Calser-Grup”, SRL ”Baraghin Stanislav” și SRL ”Kriss Grup”.

Prin ordonanța din 01.09.2022, emisă de organul de urmărire penală al CNA, a fost recunoscută în calitate de bănuț cet. Axentiev Ecaterina, în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Concomitent, prin încheierea și mandatul judecătoresc nr.12-840/2022, emis la 01.09.2022 de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a fost dispusă amînată aducerea la cunoștință a calității de bănuț cet. Axentiev Ecaterina, pe un termen de 30 zile, cu calcularea pînă la 01.10.2022.

La 27.09.2022, prin încheierea și mandatul judecătoresc nr.12-927/2022, a fost prelungit termenul de amînare a calității de bănuț a cet.Axentiev Ecaterina, cu încă 30 zile, cu calcularea termenului din 01.10.2022 pînă la 31.10.2022.

Ulterior, prin încheierea și mandatul judecătoresc nr.12-1024/22, din 25.10.2022, a fost prelungit termenul cu încă 30 zile, termenul de amînare a aducerii la cunoștință a calității de bănuț, cu calcularea termenului din 31.10.2022 pînă la 29.11.2022.

La 28.11.2022 a fost prelungită prin ordonanța procurorului de caz, termenul de menținere în calitate de bănuitului Axentiev Ecaterina, cu acordul Procurorului General, pînă la data de 27.02.2023.

În scopul motivării soluției de menținere în calitate de bănuît procurorul a indicat că:

- *"...la data de 29.11.2022, expiră termenul de menținere în calitate de bănuît a cet. Axentiev Ecaterina Eugeniu, născută la 05.04.1980, totodată măsurile speciale de investigație efectuate, indică la faptul, că va fi posibil de administrat probe suplimentare și necesare pentru stabilirea circumstanțelor cauzei și identificarea tuturor persoanelor implicate în actul infracțional, acțiuni necesare pentru înaintarea învinuirii și tregerea la răspundere penală."*;
- *"...Faptul dat, impune continuarea efectuării măsurilor speciale de investigație și deci, prelungirea termenului menținerii în calitate de bănuît a cet. Axentiev Ecaterina Eugeniu, născută la 05.04.1980, pe o perioadă de 3 luni."*

La 26.12.2022, a fost depusă plîngere la procurorul ierarhic superior, în ordinea art.299¹ CPP, prin care s-a solicitat anularea în ordinea controlului ierarhic superior, a ordonanței din 28.11.2022, de prelungire termenului de menținere în calitate de bănuît a cet. Axentiev Ecaterina, emisă în cadrul cauzei penale nr.2022970377, de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Alexandru Capmari, ca fiind contrară prevederilor legale expuse.

Pe motiv că nu a existat un răspuns de la procurorul ierarhic superior la plîngerea depusă la 26.12.2022, prin intermediul poștei electronice care a fost recepționată la 27.12.2022, iar termenul de examinare de 15 zile, în odinea art.299² alin.(1) CPP, a expirat la 10.01.2023, partea apărării a adresat plîngere în ordinea art.313 CPP.

În motivarea plîngerii în ordinea art. 313 CPP s-a invocat ilegalitatea ordonanței din 28.11.2022, de prelungire termenului de menținere în calitate de bănuît a cet. Axentiev Ecaterina, emisă în cadrul cauzei penale nr.2022970377, de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Alexandru Capmari, aprobată de Procurorul General al Republicii Moldova, ca fiind contrară prevederilor legale.

Deci, motivarea recunoașterii în calitate de bănuît a cet. Axentiev Ecaterina, cu amânarea aducerii la cunoștință a calității acesteia a avut la bază prevederile art.63 alin.(1¹) CPP, aplicate în mod abuziv și eronat, care reglementează instituția procesuală a amânării aducerii la cunoștință a calității de bănuît.

Potrivit prevederilor art.63 alin.(1¹) CPP, *în cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuitului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și a drepturilor sale se amîna în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei pînă la 3 luni. În cazul infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amînare a aducerii la cunoștință*

poate fi prelungit pînă la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a termenului de amînare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile.

De asemenea, în conținutul art.63 alin.(2) CPP, legiuitorul a reglementat situația de menținere în calitate de bănuît a persoanelor, cu indicarea termenelor de menținere, în dependență de actele procesuale prin care le-a fost atribuit acest statut.

Conform dispoziției art.63 alin.(2) pct.1-3) CPP, *organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît: persoana reținută – mai mult de 72 de ore; persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul cînd i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.*

Diferența majoră în aplicarea a prevederilor art.63 alin.(1¹) CPP, cu referință la instituția amînării aducerii la cunoștință a calității de bănuît, cu cea care se referă la mecanismul de reglementare recunoașterii persoanelor în calitate de bănuît, statut juridic este ghidat de norma art.63 alin.(2) pct.3) CPP, față de care a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît, *statut procesual care se aduce la cunoștință de îndată, sau corespunzător art.63 alin.(1¹) CPP, în decurs de 5 zile din momentul de emiteră a ordonanței, dar nu mai tîrziu de ziua în care bănuîtul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.*

Aplicarea în privința persoanei bănuîte a măsurilor speciale de investigație, reprezintă o ingerință mai severă în drepturile și libertățile persoanei, din care cauză a fost reglementat expres o supraveghere strictă a prelungirii amînării calității de bănuît pe termene de a cîte 30 zile, a fiecărei prelungiri prin ordonanța procurorului de caz, sub supravegherea judecătorului de instrucție, pentru o categorie de infracțiuni de pînă la 3 luni, și pentru po categorie de infracțiuni caracterizate printr-o complexitate deosebită de pînă la 6 luni, amînare.

Prelungirea prin ordonanța din 28.11.2022, de menținere calității de bănuît de peste 3 luni, pînă a 27.02.2022, a cet.Axentiev Ecaterina, contravine prevederilor art.63 alin.(1¹) CPP, *atunci cînd amînarea se dispune în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile. Fiecare prelungire a termenului de amînare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile.*

Curtea Constituțională în Decizia nr.DCC4/2020 din 20.01.2020 menționează că *„termenul de menținere a persoanei într-o anumită calitate trebuie să fie unul rezonabil. Acest termen nu poate fi stabilit in abstracto, ci în fiecare caz particular prin aplicarea criteriilor menționate de lege”*.

Soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din articolul 63 din CPP, reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element

al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și *în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.*

Astfel, se conchide că aplicarea prevederilor art.63 CPP, au fost apreciate ca neîntemeiate în speța cercetată ce se referă la cazul lui Axentiev Ecaterina, prin prisma practicii CEDO, care a statuat că *în cauza Brusco c. Franței, din 14.10.2010, a arătat că o persoană dobândește calitate de bănuț, ce atrage aplicarea garanțiilor art.6 din Convenție, nu din momentul în care această calitate îi este adusă la cunoștință, ci din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni, este o încălcare a normelor procesuale penale, care duc la afectarea drepturilor și libertăților constituționale ale petiționarului.*”

Astfel, potrivit garanțiilor unui proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO, și în acord cu prevederile art. 19 alin. (1) și (3), precum și, art. 254 alin. (1) CPP RM, *orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuțului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea. Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.*

În asemenea condiții se reține că redacția actuală a prevederilor art.63 alin. (2) pct. 3) CPP, și anume sintagma „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP care nu prevede concret, explicit și determinat clar când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuț, și anume doar la prevederile doar alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP, claritate care ar fi obligatorie de caz, în vederea asigurării condițiilor de excludere a interpretărilor abuzive ale normelor indicate supra și asigurarea învinuțului să-și poată formula toate apărările sale în cadrul procedurilor cărora este expus și acuzațiilor ce îi sunt incriminate, ridică mari probleme de drept, existând o incertitudine de constituționalitate evidentă, care în viziunea apărării contravine prevederilor art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituție combinat cu art. 6 și 13 din CtEDO.

IV - EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. În opinia noastră, omisiunea legislativă în conținutul sintagmei „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP nu poate fi determinat clar și explicit situația când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuît, și anume doar la prevederile doar alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP (deci din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît sau din momentul aducerii la cunoștință a acestei ordonanțe), situație ce duce la interpretarea abuzivă a normei date, organul de urmărire penală și procurorul, aplicînd eronat prevederile normei, admițînd menținerea nejustificată a persoanei în calitate de bănuît, situație ce contravine prevederilor art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituție combinat cu art. 6 și 13 din CtEDO, reieșind din raționamentele expuse supra și pentru motivele ce succed.

Problema de drept abordată în sesizare se desprinde în principal din incompatibilitatea cu Constituția RM și CEDO: a omisiunii legislative la art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală de a stabili explicit situația când poate interveni Procurorul general sau adjuncții lui la prelungirea termenului de bănuît de peste 3 luni, duce la interpretarea abuzivă a normei date, organul de urmărire penală și procurorul, aplicînd eronat prevederile normei, admițînd menținerea nejustificată a persoanei în calitate de bănuît., prin care se restrînge, se diminuează și chiar se afectează substanța dreptului de acces la o justiție efectivă prevăzut de art. 6 CEDO și art. 20 din Constituție, dreptul la un remediu efectiv prevăzut de art. 13 CEDO, dreptului la apărare efectivă garantat de art. 26 din Constituție etc., problemă de drept în care învinutului îi sunt încălcate drepturile nominalizate, dat fiind faptul că i-a fost menținută nejustificat și abuziv calitatea de bănuît.

Această problemă de drept aduce atingere substanței dreptului la un proces echitabil și a dreptului de acces liber la o justiție efectivă care cuprinde în sine și principiul prezumției nevinovăției, dreptul la apărare efectivă, dreptul la un remediu efectiv chiar și atunci când asemenea încălcări se datorează agenților statului etc.

În ordinea de idei expusă, sintagma „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, legiuitorul nu a prevăzut explicit situația când poate interveni Procurorul general sau adjuncții lui la prelungirea termenului de bănuît de peste 3 luni, fiind formulat neclar și neinteligibil, legislatorul nefiind precis, clar și coerent.

În consecință, pentru ca dreptul la un proces echitabil să fie unul practic și efectiv, considerăm imperios necesară intervenția instanței de jurisdicție constituțională, pentru a verifica constituționalitatea art. 63 alin.(2) pct. 3) din Codul de procedură penală, și anume a sintagmei „...iar cu acordul Procurorului General

și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni”, în partea omisiunii legislative de la art. 63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, din conținutul căruia nu poate fi determinat când poate interveni Procurorul general sau adjuncții lui la prelungirea termenului de bănuț de peste 3 luni.

Astfel, pentru a nu încălca *inter alia* dreptul la un proces echitabil, limitările aduse de legislațiile naționale *mutatis mutandis* dreptului la un proces echitabil și la un remediu efectiv de către această dispoziție trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal consacrat de art. 6§1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu aducă atingere substanței acestui drept (*Haser v. Elveția*, decizia din 27 aprilie 2000, nepublicată).

Aplicând aceste principii fundamentale în prezenta cauză, se desprinde fără echivoc că problema de constituționalitate ridicată în fața Înaltei Curți aduce atingere substanței dreptului garantat de art. 20, 21, 26, 53 și 54 din Constituție, art. 4 alin. (2) combinat cu art. 6 și 13 din CEDO, fapt inadmisibil într-o societate cu adevărat democratică.

Pe cale de consecință, se observă că Curtea Constituțională în HCC nr. 10 din 12.05.2015, menționează că articolul 20 din Constituție garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Considerăm că textul acestei dispoziții în redacția actuală, mai exact sintagma „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” de la art. 63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală nu corespunde standardelor de calitate ale actului normativ, în speță a cerințelor de claritate și de previzibilitate a legii și, în acest sens, contravin articolului 1 alin. (3), articolului 7, articolului 23 alin. (2), articolului 26 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit articolului 7 din Constituție, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică. Dispozițiile articolului 23 alin. (3) din Constituție prescriu că statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, iar dispozițiile art. 26 alin. (1) și (2) garantează că dreptul la apărare este garantat și că fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale, din care motiv, solicităm instanței de jurisdicție constituțională verificarea dacă această omisiune legislativă este sau nu contrară Constituției.

Standarde soft law: Exigențele statului de drept presupun, inter alia, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41).

Standardele stabilite de către Curtea Europeand a Drepturilor Omului în aceasta materie: în cauza Rotaru c. României, Curtea Europeană a statuat că „o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate - să își corecteze conduita”, iar în cauza Sunday Times c. Regatului Unit,

Curtea Europeană a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat”.

Astfel, potrivit lit. a) alin. (1) art. 135 din Constituție, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Iar în conformitate cu pct. 3 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 13.02.2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală”, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.

Într-o altă ordine de idei, învederăm că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Hotărârea Curții Constituționale nr. 36 din 05.12.2013 privind interpretarea art. 13 alin. (1) din Constituție în corelație cu Preambulul Constituției și Declarația de Independență a Republicii Moldova, (Sesizările nr. 8b/2013 și 41b/2013), § 91), orice control de constituționalitate sau orice interpretare urmează a avea în vedere nu doar textul Constituției, ci și principiile constituționale din blocul de constituționalitate.

Reieșind din chintesența prevederilor art. art. 4 alin. (2), 20, 26, 54 din Constituția RM, art. art. 1, 6, 13 și 17 din CEDO, preambulul CEDO, precum și a jurisprudenței CtEDO, care luate toate împreună constituie parte a întregului bloc (corp) constituțional al Republicii Moldova, se reține că:

- orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție (art. 20 din Constituție);

- dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale (art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție); În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului (art. 54 alin. (1) din Constituție);

- Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții (art. 1 din CEDO).

- orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...] de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege [...] care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa (art. 6 § 1 CEDO);

- orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale

chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale (art. 13 CEDO);

- nici o dispoziție din CEDO nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de CEDO, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție (art. 17 din CEDO);

- statele semnatare a CEDO, membre a Consiliului Europei, au obligația de recunoaștere și aplicare universală și efectivă a drepturilor, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, de apărare și dezvoltare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de asigurare și garantare a posibilității ca, orice persoană să-și poată realiza practic și efectiv drepturile și libertățile (Preambulul CEDO, *Cauza Sergey Zolotukhin versus Federația Rusă, Hotărârea Marei Camere a CtEDO din 10.02.2009, paragraful 80-81 etc.*).

Prin urmare, întru asigurarea unei soluții constituționale asupra incidentului de constituționalitate ce vizează prevederile art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, pe cale de excepție, Curtea Constituțională conform competenței exclusive urmează să verifice constituționalitate normei contestate.

Într-o altă ordine de idei, este de remarcat și faptul că, calitatea legii este apreciată atât prin prisma exigențelor de accesibilitate, previzibilitate și claritate, criterii care permit efectiv realizarea preeminenței dreptului (a se vedea în acest sens și explicațiile Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, §-10), cât și prin prisma scopului consfințit în preambulul CEDO, potrivit căruia: Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei, considerând Declarația Universală a Drepturilor Omului, proclamată de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948, considerând că scopul acestei declarații este recunoașterea și aplicarea universală și efectivă a drepturilor pe care ea le enunță, considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi și că unul dintre mijloacele pentru a atinge acest scop este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reafirmând atașamentul lor profund față de aceste libertăți fundamentale care constituie temelia însăși a justiției și a păcii în lume și a căror menținere se bazează în mod esențial, pe de o parte, pe un regim politic cu adevărat democratic, iar pe de altă parte, pe o concepție comună și un respect comun drepturilor omului din care acestea decurg, hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra semnării și respectării CEDO.

De aici rezultă că, statul Republica Moldova asumându-și angajamentele enunțate, urmează să adopte legi calitative care să asigure efectiv realizarea drepturilor și libertăților fundamentale, și să nu admită careva ingerințe în acestea,

iar atunci când legiuitorul încalcă asemenea principii, Curtea Constituțională în virtutea atribuțiilor conferite de Constituție și de alte legi, la sesizare pe cale de excepție, urmează să declare neconstituțională prevederea contestată și să ofere soluții constituționale cu caracter universal problemei de drept cu care a fost sesizată, întru asigurarea respectării catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

Or, potrivit art. 7 din Constituție, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Finalmente, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind unul complex care constă în omisiuni legislative reieșind din neclaritatea normei legale, implică o atenție deosebită asupra instituției procesual-penale care reglementează procedura recunoașterii, menținerii, prelungii calității de bănuț, întru respectarea principiului legalității și a statului de drept, întru respectarea efectivă a dreptului la apărare și la un proces echitabil etc.

Deși, potrivit garanțiilor unui proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO, și în acord cu prevederile art. 19 alin. (1) și (3), precum și, art. 254 alin. (1) CPP RM, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuțului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea. Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Aceste obligații procurorul nu le-a respectat, deoarece norma legală de la art. 63 alin.(2) pct. 3) din Codul de procedură penală nu este o normă clară și previzibilă care ar respecta exigențele constituționale prevăzute la art. 1 alin. (3) din Constituție, iar astfel, legiuitorul nu a creat un mecanism efectiv prin cadrul legal adoptat care să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil al persoanei.

Astfel, este negat dreptul fundamental la apărare și la un proces echitabil, fapt ce afectează substanța acestui drept fundamental, garantat de art. 26 din Constituție și art. 6 din CEDO.

Garanțiile unui proces echitabil trebuie asigurate la toate etapele procesului penal, or, principiul legalității nu face excepții în dependență de etapa procedurilor, dar garantează preeminența dreptului și a statului de drept la orice fază a procesului, indiferent că este etapa urmăririi penale cu toate fazele sale succesive ori că este etapa judecării cauzei cu toate fazele sale succesive.

Drepturile fundamentale ale omului au un caracter permanent și continuu, care statul Republica Moldova este obligat să le respecte conform art. 17 din Convenție.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Admiterea prezentei sesizări.

15.1. Declararea sesizării admisibile.

15.2. Exercițarea controlului constituționalității: omisiunii legislative a sintagmei „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, potrivit căreia nu poate fi determinat clar când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuț, și anume doar la prevederile doar alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP (deci din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț sau din momentul aducerii la cunoștință a acestei ordonanțe), claritate care ar fi obligatorie de caz, în vederea asigurării condițiilor de excludere a interpretărilor abuzive ale normelor indicate supra și asigurarea bănuțului să-și poată formula toate apărările sale în cadrul procedurilor cărora este expus și acuzațiilor ce îi sunt incriminate, în corelație cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituție combinat cu art. 6 și 13 din CtEDO.

15.3. Admiterea excepției de neconstituționalitate ridicată asupra: omisiunii legislative a sintagmei „...iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni” al art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, potrivit căreia nu poate fi determinat clar când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuț, și anume doar la prevederile doar alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP (deci din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț sau din momentul aducerii la cunoștință a acestei ordonanțe), claritate care ar fi obligatorie de caz, în vederea asigurării condițiilor de excludere a interpretărilor abuzive ale normelor indicate supra și asigurarea bănuțului să-și poată formula toate apărările sale în cadrul procedurilor cărora este expus și acuzațiilor ce îi sunt incriminate, în corelație cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituție combinat cu art. 6 și 13 din CtEDO.

15.4. Expedierea unei adrese în Parlamentului Republicii Moldova prin care să lichideze lacuna existentă la art. 63 alin.(2) pct. 3) din Codul de procedură penală.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Date suplimentare la momentul depunerii sesizării lipsesc.

VII – LISTA DOCUMENTELOR

17. Dosarul nr. 10-157/23.

VIII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formulat de sesizare sunt exacte.

Locul: mun. Chișinău, str. Sadoveanu 24/1

Data: 19.07.2023

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

A circular blue stamp from the Bar of Chișinău. The text inside the stamp includes: 'ROMANIA', 'REPUBLICA MOLDOVA', 'UNIUNEA AVOCATILOR', 'Nr. 2355', 'CABINETUL AVOCATULUI', 'ALEXU AXENTIEV', 'C/E 44752023', and 'BAROU AVOCATILOR CHIȘINĂU'. The stamp is partially obscured by a handwritten signature in blue ink.

ÎNCHEIERE
de ridicare a excepției de neconstituționalitate

mun. Chișinău

25 iulie 2023

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Constantin Damaschin

Grefierul

Anastasia Udalov

Cu participarea:

Procurorului

Alexandru Capmari

Avocatului petiționarei Ecaterina Axentiev

Alexei Axentiev

juducînd în ședință de judecată închisă cererea depusă de către avocatul Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni”,

a constatat:

La 20 ianuarie 2023 în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a parvenit spre examinare plîngerea depusă de către avocatul Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina, formulată în baza art. 313 din Codul de procedură penală, împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale procurorului.

În cadrul examinării cauzei avocatul Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor a art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni”, invocând că, nu poate fi determinat clar când poate interveni Procurorul General sau adjuncții lui la eliberarea acordului la prelungirea calității de bănuît, și anume doar la prevederile alin. (2) în coraport cu alin. (2) pct.3) al art. 63 CPP, sau în toate cazurile prevăzute la art. 63 CPP (din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît sau din momentul aducerii la cunoștință a acestei ordonanțe), claritate care, după părerea sa, ar fi obligatorie de caz, în vederea asigurării condițiilor de excludere a interpretărilor abuzive ale normelor indicate supra și asigurarea bănuîtului să-și poată formula toate apărările sale în cadrul procedurilor cărora este expus și acuzațiilor ce îi sunt incriminate, în corelație cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituție combinat cu art. 6 și 13 din CtEDO.

Procurorul, Capmari Alexandru, a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată, menționând că, termenul poate fi prelungit până la 6 luni cu autorizația judecătorului de instrucție.

Audiind opinia participanților la proces, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea avocatului ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă, reieșind din considerentele ce succed.

Instanța reține că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3-3²) din Codul de procedură penală, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.

Totodată, instanța constată că, potrivit prevederilor art.135 alin.(1) lit.g) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.(4) alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

În același timp, instanța remarcă că, prin Hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a hotărât: în sensul art.135 alin.(1) lit.a) și g) coroborat cu art.art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În contextul dat, din conținutul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor cuprinse în textul art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „*iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni*”, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art.art. art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituția Republicii Moldova.

Referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanța de judecată reține că:

- Normele procesual-penale cuprinse în art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, vizate în sesizarea depusă de avocatul Axentiev Alexei, constituie obiect al controlului de constituționalitate, întrucât aceasta face parte din categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție.

- Excepția este ridicată de către apărătorul Axentiev Alexei, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale petentei Axentiev Ecaterina;

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate - din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorul nu a depistat vre-o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

În consecință, instanța de judecată apreciază că în speță, sunt întrunite condițiile stabilite prin prevederile art. 7 alin. (3¹) din Codul de procedură penală, precum și prin Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016.

Totodată, ținând cont de faptul că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecății, având în vedere că judecătorul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, instanța va dispune suspendarea procesului în legătură cu ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va dispune admiterea integrală a cererii avocatului Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „*iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni*”, care urmează a fi supuse procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituția Republicii Moldova, și va dispune sesizarea Curții Constituționale, cu suspendarea examinării cauzei.

Totodată, instanța de judecată va remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Axentiev Alexei, și materialele cauzei.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art.art.7 alin.(3), 20, 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, instanța de judecată, -

dispune:

Se admite cererea depusă de către avocatul Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „*iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni*”, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituția Republicii Moldova.

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor cuprinse în prevederile art. 63 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, în partea ce ține de sintagma „*iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni*”, care urmează a fi supuse procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. 1 alin. (3), art. 7, art. 23, art. 26 din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă procesul judiciar în cauza nr.10-157/2023 (1-22128401-12-10-23012023-1) la plângerea depusă de către avocatul Axentiev Alexei, care acționează în interesele petiționarei Axentiev Ecaterina, formulată în baza art. 313 din Codul de procedură penală, împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale procurorului.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Axentiev Alexei și materialele cauzei nr. nr.10-157/2023 (1-22128401-12-10-23012023-1).

Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Constantin Damaschin